

מ"ת 19/68263 - מדינת ישראל נגד עאהד בדר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 19-02-68263 מדינת ישראל נ' בדר(עוצר)
בפני כבוד השופט אלון אינפלד
המבקש
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אורלי פיטוסי, פמ"ד
נגד
המשיב
עהד בדר (עוצר) ע"י ב"כ עו"ד טאהר אלמכאוי
ההחלטה

הבקשה האישום והמחלוקה

1. לפני בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, בקשר לכתב אישום המיחס לו עבירות חבלה בכונה מחרירה ואיומים.
2. על פי כתב האישום, ביום 13.2.19 סמוך לשעה 10:30, עקב ויכוח שנתגלו בין אם המשיב לבין המתalon (יליד 1937), החליט המשיב לחבל במתalon ולגרום לו נכות או מום. בערך בשעה 11:30, הגיע המשיב אל מקום הסמוך לבית המתalon בלבד, והמתין ברכבו על מנת לדرس אותו ברחוב.
3. נטען כי סמוך לאחר מכן, המתalon יצא מפתח ביתו והחל ללחט בכבש. המשיב הבхи במתalon, נסע לעברו בנסיעה מהירה ופגע בו באמצעות הרכב, כדי לחבל בו ולגרום לו נכות או מום. המתalon נפל אל הקרקע. המשיב נמלט מן המקום, אך חזר סמוך לאחר מכן בנסיעה מהירה לעבר המתalon ואימץ עלייו כי יירוג אותו. המתalon הובהל לבית החולים, כאשר הוא סובל מכאבים וסחרחות.
4. בבקשתה למעצר עד תום ההליכים, טוענת המדינה לקיומה של מסוכנות גבוהה הנלמדת מן המעשים. שכן, המשיב פעל באכזריות כאשר דרש אדם מבוגר כבן 82 בשל דבר של מה בך. מעשה, אשר יכול היה לגבות קורבנות נפש. הודגש כי למשיב אין למשיב עבר פלילי, לא נכן במקרה זה להסתפק בחולופת מעצר.
5. הסגנור אינו חולק על קיומן של ראיות לכוארו לאירוע עצמו. יחד עם זאת, טוען הסגנור, כי כתב האישום מתרär את האירוע באופן חמור מן המידה הרואה. הסגנור טוען כי מדובר באירוע אחד נקודתי. אין מדובר במעשה שתוכנן זמן רב מראש, אלא זמן קצר מראש. זאת, בעידנא דרייחא, כך שהמעשה נעשה באופן כמעט ספונטני. הסגנור הצבע על דברי המשיב בחקירותו, בשלב בו לא נותרה לו ברירה אלא להודות במעשה המצולם, כאשר אמר כי "המוח שלו התהף עלי" (הודיעה מיום 19.2.19 שורה 118). כן טוען הסגנור, כי הפגיעה הפיזית לא הייתה חמורה. המתalon נפגע למשך מהראה של רכב המשיב, ולא מגוף הרכב. מהירות הרכב לא הייתה גבוהה עד מזד, אלא כ-30 קמ"ש (לפי גרסת המשיב). ממש如此, בפועל, אין מדובר בכונה מחרירה כנטען.
6. הסגנור טוען למעשה כי מדובר בשיטות של רגע, אשר המשיב מתחרט עליה. הסגנור הדגיש עוד כי זרקו

אבנים על מכוניותו של המשיב לאחר מעשה, והוא אף קיבל סטירה. הסגנור הוסיף וצין כי מדובר בצעיר נער עבר פלילי, בעל תואר ראשון. נטען עוד כי המשיב שווה במעטך כבר כבר כשבועיים, ויש בכך כדי להוכיח את מסוכנותו.

7. הסגנור סבור שנייתן לשחרר את המשיב בחלופת מעצר לאלאר. הסגנור מוסיף עוד כי מדובר בגין למשפחה נורמטיבית, דודו מנהל בית ספר, אביו מורה, והערבים המוצעים הם כולם עובדי ציבור. עוד הדגיש הסגנור, כי בני המשפחה הגיעו להסכם סולחה חתום, אשר אף הוזג בדיון בבית המשפט.

8. ההצעה הקונקרטית היא החלופת מעצר בשכונה אחרת בעירה, לא בסמוך למקום מגורי הנפגע. הוצע כי יוצבו ארבעה "גברים רציניים" כמפקחים בראוטציה למעצר בית מלא. הסגנור הפנה גם לפסיקה של בית משפט זה, מפי כב' השופט ابو טהה, בהחלטתו במ"ת 29257-01-17. שם, הוחלט על חלופת מעצר לאלאר בעבירות אלימות דומה, אך לכואורה חמורה יותר.

9. ב"כ המבקשת ביקשה להסתיג מההצעה להורות על חלופה. לשיטתה, אין בהסכם הסולחה כדי לנטרל את המסוכנות. זאת, בין היתר, גם לדברי המשיב עצמו בהודעתו, שהסביר כי היה "עצבני" והחליט לצאת לעשות מעשה. המשיב ארבע למתלוון וכאשר ראה אותו האיז ברכבו, דרש את המתלוון ובתועזה רבה, שב לאחר מספר דקות כדי לאייםשוב. הכל, בשל ויכוח בין אמו של המשיב לבין המתלוון.

דיון - מסוכנות ואפשרות חלופה

10. נוכח המחלוקת בין הצדדים בדבר עצמת המסוכנות העולה מן המעשה, שמעות הריאות בהקשר זה וההשלכה על שאלת החלופה, לקחתי את תיק החקירה לעיוני. זאת, למורת ההסכמה על עצם קיומן של ראיות לכואורה.

11. לאחר עיון בתיק, בהקשר להערכת המסוכנות, רואה אני את דברי התובע. ראשית, מעשה האלים עצמו מתועד בסרטון אבטחה ומצלום בזווית עיליה. הסרט נראה בבירור כי המתלוון מתנהל אליו על הכבש, בהילכה תמים של אדם מבוגר. אז, המשיב נושא במהירות גבואה ומכוון את רכבו לעבר המתלוון. אמנם, יש רגע קצר של היסוס לפני המגע, אשר נראה כמו חשש המשיב לעצמו (בשים לב לכך שכיוון הנסיעה הוא אלכוסוני והמשיב עלול היה לעלות למדרכה ולפגוע בגדר). מכל מקום, הפגיעה בפועל בקשיש לא נעשית בחזית הרכב, אלא בצד הרכב, וכן נראה שהפגיעה העיקרית הייתה מן המראה.

12. התנהלות המשיב כעולה מן הסרט מסוכנת, מאוד מסוכנת. מעבר לעצם הפגיעה בקשיש בנסעה ברכב, המשיב חוזר למקום תוך זמן קצר מאד, יותר מפעם אחת. באחת הפעמים, הוא מתקרב במהירות גבואה, למורת שיש כבר מספר אנשים המתגודדים סביב לנפגע, אשר אותם סיין בניגתו, בהם אדם אחד בלבד. צודקת המדינה בטענתה כי מדובר למי שלמעשה נוטל לידי נשך מסוכן, בדמות רכב, משתמש בו במידע ובזדון לפגוע באיש קשייש, והכל תוך Nutzung סיכון ממשותי מאד כיימצא שופך דמים ממש. אכן נראה הדברים כי יש כוונה למצער לגרום לחבלה חמורה מאד. אף החזרה הנוסףת, תוך נסעה מסוכנת, מלמדת לכואורה כי המשיב בנסיבות מסווג לעשות דברים חמורים ומסוכנים מאד, והוא נרתע מנוכחות עובי או רוח מעבר לרובן.

13. אין בידי לקבל את טענת הסגנור כי מדובר באירוע "כמעט ספונטני". אין הדבר דומה למי שעלה בו בפניו, אשר מיד מריםaben להגיב לאalter. המשיב שמע את סיפור העלבון מכל שני. אמנם, אפשר להאמין כי רגשותיו אודות הפגיעה באמנו היו ממשותיים, אך אין מדובר במעשה שנעשה נגד עינו. לעומתה, חלפה כשעה לפחות בין השעה בה שמע המשיב על העלבון, לבין ביצוע המעשה. למורת שמדובר היה בעלבון בלבד, דעתו לא נתקרכה במשך זמן זה. עוד יש להזכיר, כי המשיב לא נתקל במקרה במתלון, קר שחתמו בערה פתאום לאחר שנזכר. המשיב הגיע אל מקומו של המתלון בכוונת מכוון, ארבע לו ופצע בו, כפי שתכנן מראש. הפגיעה לא הביאה להתקරרות רוחו, והמשיב המשיך לאיים ולסכן.

14. עם זאת, יש ממש בחלק מטענות הסגנור. אין למשיב עבר פלילי. משפחתו הנורמטיבית והתנהלויה הנורמטיבית של המשיב עד כאן, יש בהן כדי למת פרוגנזה טוביה אודות קיום תנאי חלופה אם יושטו. יש ממש גם בטענת הסגנור אודות המשקל המרטיע של המעצר עד כה, כמו רាជון, אף אם לא לך ועוד המעצר. لكن, אין לקבל את עמדת המדינה, לפיה אין מקום לכל חלופה במקרה זה.

15. מאידך גיסא, בניגוד לעמדת הסגנור, קשה להעיר כיצד הסולחה בין המשפחה מפחיתה את המסוכנות במקרה זה. אכן, במקרים המתאים יש לתת משקל ממשי לסלולה של אמרת. אולם, בעניינו אין מדובר במריבה מתמשכת בין משפחות, הצפואה להתקלח בכל עת כקטטה אלימה בין הניצים. לא זה אופי המסוכנות. המדבר בזעמו של היחיד על היחיד. נוכח הкус הקיצוני והאלימות המפתחה והבלתי מובנת של המשיב, נראה לכואורה שהמסוכנות היא גבוהה בהחלט, למורת הנתונים האישיים הטובים. لكن, אף אם תתקבל חלופה בסופו של יומם, לאחר בירור עובדות נוספות, קשה להעיר כי ניתן יהיה לקבל חלופה המוציה באותו אזכור בו שווה הנפגע, ובוודאי שלא באותה עיר ממש.

16. נתתי דעתך להשוואה שעשה הסגנור בין מקרה זה לבין התקדים שהציג. אך "על הניר" המעשה שם נראה חמור יותר, ונקבעה שם חלופה ללא עזרת שירות המבחן (אף כי שם נקבעה הרחקה מאזור הדром, ולא נמצא כאן). אולם, פרטי הדברים ועוצמת המעשה אינם מובאים שם במידה מספקת להשוואה. בעניינו של המשיב, לא יכול להעתלם מהרושים הקשה שהותירה הצפיה בסרט האבטחה, לרבות החזרה הנועצת של המשיב למקום, לאחר שכבר פגע, וזאת בנסיבות המסקנת את הרבים, וטור הטעת איזומים. תగובות המשיב בחקירותו, שאין בהם כדי להסביר המעשה, אין מפחיבות את הערכת הסיכון לציבור מעשה המעשה.

סיכום ותוצאה

סיכום של דבר, **הפער בין ההתנהלות של המשיב במקרה זה, לבין ההתנהלות בדרך כלל, מחיב להסתיע בשירות המבחן**. זאת, על מנת שלא לעצור עד תום ההליכים מבלי למצות אפשרות החלופה, נוכח נתוני הרקע הטובים, מחד גיסא; ועל מנת שלא לס肯 הציבור בשחרורו של מי שעשה מעשים כה מסוכנים, עקב עלבון פשוט, מאידך גיסא. נכון יהיה לבחון האם שאלת תובנה טוביה יותר של טוב המסקנות, על מנת להעיר אם ניתן לקבל חלופה במקרה זה, או למצער מעצר בפיקוח אלקטרוני. בהנחה שכן ניתן יהיה לאמץ חלופה, יש להבהיר איזו חלופה נדרשת. אשר על כן, אין מנוס מדוחית הדיון לשם קבלת תסקير מעצר.

נדחה לדין לאחר מתן תסקير מעצר ליום 19.03.19 בשעה 08:45.

המשיב יובא באמצעות שב"ס.

המציאות תעביר עותק ההחלטה, פרוטוקול טיעוני הצדדים, הבקשה וכתב האישום לשירות המבחן.

שירות המבחן יגיש תסקיר המעוצר עד יומיים לפני הדיון.

ניתנה היום בפומבי, כ"ט באדר א' תשע"ט, 6 במרץ 2019, בנסיבות המשיב, ב"כ המשיב עו"ד אלמיכאי, וב"כ המבקשת עו"ד אורלי פיטוסי.

חתימה